

всіх етапах управління та сприятиме підвищенню ефективності управлінських рішень щодо запасів.

Література:

1. Яковлев Ю. П. Контролінг на базі інформаційних технологій/ Ю. П. Яковлев. – Київ, 2006. – 318 с.

УДК 658.012.32

Продіус О.І.

Одеський національний політехнічний університет

СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ УПРАВЛІНСЬКИЙ ІНСТРУМЕНТ ЩОДО ПІДВИЩЕННЯ ПРИБУТКОВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Prodius O.I.

STRATEGIC PLANNING AS THE EFFECTIVE ADMINISTRATIVE INSTRUMENT OF INCREASE PROFITABILITY OF ENTERPRISE

В умовах перехідного періоду та глобальної економічної кризи в Україні головною метою переважної більшості промислових підприємств є адаптація до умов підвищеної динамічності зовнішнього та внутрішнього середовища. Таким чином, підприємствам необхідна відповідна стратегія розвитку, яка стала б основою прийняття ефективних управлінських рішень в сучасних умовах господарювання.

Слово «стратегія» грецького походження й означає мистецтво розміщення військ та маневрування ними у бою. Пізніше це слово почали використовувати в теорії ігор, де воно стало означати план дій у конкретній ситуації залежно від поведінки опонентів. Отже, поняття стратегічний у значенні найважливіший, визначальний перейшло в термінологію менеджменту з військового лексикону та теорії ігор. У широкому розумінні стратегія - це план управління фірмою, який скерований на укріплення її позицій, задоволення споживачів і досягнення поставлених цілей. Розробка стратегії є однією з основних функцій менеджменту. Топ-менеджери розробляють стратегію, щоб визначити, у якому напрямку буде розвиватися компанія і приймати обґрунтовані рішення при виборі способу дій.

Слід відзначити, що кожне промислове підприємство унікальне за своїм існуванням, тому процес розробки та реалізації стратегії для кожного з них індивідуальний і залежить не лише від зовнішнього та внутрішнього середовища, а й від їхньої взаємодії. Стратегічний характер вибору мети функціонування вітчизняних підприємств набуває пріоритетного значення для вищого управлінського персоналу.

Історичний огляд концепцій стратегічного менеджменту підприємства свідчить про взаємозв'язок стратегії, планування й прогнозування та вплив механізму процесів розробки стратегії на ефективність функціонування

підприємств. Добре продумане стратегічне бачення готує підприємство до майбутнього, дає змогу правильно вибрати довгострокові напрями розвитку та визначає наміри вищого керівництва стати на конкретні ділові позиції.

Слід відзначити, що стратегічне планування є ефективним управлінським інструментом внаслідок цілого ряду своїх особливостей, зокрема:

- стратегічне планування орієнтує підприємства не на сьогоднішній день, а на перспективу та забезпечує постійний розвиток в умовах конкуренції;
- використовуються, як правило, лише нові управлінські інструменти і технології, зорієнтовані на майбутнє;
- розв'язання будь-яких управлінських завдань підприємства завжди узгоджується з вимогами стратегії розвитку;
- ефективність кожної управлінської дії визначається тим, який внесок вона робить у виконання стратегії підприємства;
- найбільш дієві стимули, зокрема матеріальні, мають ті співробітники, котрі роблять найбільший внесок у реалізацію мети підприємства;
- головним документом, який визначає весь розвиток фірми, є стратегічний план.

Розробка стратегії є однією з важливих функцій менеджменту підприємства. Для того, щоб визначити стратегію, необхідно вивчити внутрішній стан підприємства і зовнішні фактори. Стратегію необхідно завжди розглядати як комбінацію із запланованих дій і швидких рішень по адаптації до нових досягнень промисловості і нової диспозиції на полі конкурентної боротьби. Стратегія складається з багатьох конкурентоспроможних дій та підходів, від яких залежить успішне управління підприємством. Без стратегії у керівництва немає продуманого плану дій, немає єдиної програми досягнення підвищення прибутковості підприємства. Стратегія підприємства буде ефективною у тому випадку коли вона буде адекватно відображати тенденцію ринку та якщо менеджери, які розробляли стратегію, прагнуть максимально задовольнити потреби клієнтів, досягнути значних конкурентних переваг на ринку.

Завдання менеджера в створенні та реалізації стратегії підприємства складається з п'яти взаємопов'язаних частин:

1. Визначення виду комерційної діяльності і формування стратегічних напрямків розвитку підприємства.
2. Перетворення загальних цілей у конкретні напрями роботи.
3. Вміла реалізація вибраного плану для досягнення бажаних показників.
4. Ефективна реалізація вибраної стратегії.
5. Оцінка виконаної роботи, аналіз ситуації на ринку, внесення коректив довгострокові основні напрями діяльності, цілі, стратегію чи в її реалізацію з врахуванням здобутого досвіду, змінених умов, нових ідей чи можливостей.

Стратегічне планування повинне враховувати життєвий цикл підприємства й характеризуватися високою ефективністю. Не можна розраховувати на те, що стратегія, спрацювала один раз і добре, буде ефективною й у всіх інших випадках. У сучасних економічних умовах будь-яка стратегія має короткий життєвий цикл навіть при рішенні завдань стратегічного управління і її

доводиться по ходу реалізації стратегії коректувати. Для того щоб підприємство досягло максимальних успіхів, менеджери повинні поєднувати добру розробку стратегії з вдалими її здійсненням. Чим краще продумана стратегія і чим уміліше її виконано, тим більше у підприємства шансів на сильну ринкову позицію.

Таким чином, ефективність управління підприємством та підвищення його прибутковості залежить від того, наскільки добре менеджери розробляють і виконують стратегію.

УДК 65,0 (075,8)

Продіус Ю.І., Пріступа М.П.

Одеський національний політехнічний університет

ВДОСКОНАЛЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА НА ОСНОВІ УПРАВЛІНСЬКОГО КОНСУЛЬТУВАННЯ

Prodius J., Pristupa N.

IMPROVEMENT OF ECONOMIC ACTIVITY OF ENTERPRISE ON THE BASIS OF ADMINISTRATIVE ADVISING

Трансформація поглядів на природу нематеріальних активів змушує підприємства постійно шукати нові принципи і технології управління людськими, структурними, інформаційними та організаційними активами для забезпечення стійких конкурентних переваг. Серед чинників, що сприяють якісному покращенню використання потенційних можливостей компанії, набуває ваги управлінське консультування, яке виконує роль каталізатора трансформаційних процесів на підприємстві.

Сучасне управлінське консультування характеризується системним і ситуаційним підходом при вивченні і розв'язанні управлінських проблем підприємств, розробкою інтелектуальних продуктів, що розробляються на стику функціональних аспектів менеджменту, міжгалузевої взаємодії, розвитку кластерної економіки.

Світові тенденції розвитку управлінського консультування свідчать про зростання залучення консалтингових компаній до розвитку підприємств. За оцінками фахівців протягом останнього десятиліття річний потенціал росту ринку менеджмент-консалтингу складає понад 10 %, що у 2 рази вище, ніж середні темпи розвитку ринків наукомісткої продукції і споживчих послуг.

Залучення ззовні «інтелектуальної підтримки» управлінських рішень стає поширеною практикою не тільки для транснаціональних корпорацій – світових лідерів бізнесу, але й для українських компаній. Підприємства найчастіше вдаються до послуг консалтингових підприємств у випадку виникнення проблем, що мають принципову новизну та вимагають нестандартних рішень. Так до десятки найбільш популярних управлінських інструментів на вітчизняних промислових підприємствах увійшли: стратегічне планування, управління взаємодією з клієнтами, управління клієнтською базою,